

Sygn. akt I ACa 382/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 września 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący :	SSA Piotr Wójtowicz
Sędziowie :	SA Lucyna Świdorska-Pilis SO del. Joanna Naczyńska (spr.)
Protokolant :	Magdalena Bezak

po rozpoznaniu w dniu 11 września 2014 r. w Katowicach

na rozprawie

sprawy z powództwa S. S. i W. S.

przeciwko B. F.

przy udziale interwenienta ubocznego P. B.

o zapłatę

na skutek apelacji powodów i interwenienta ubocznego

od wyroku Sądu Okręgowego w Katowicach

z dnia 11 lutego 2014r., sygn. akt II C 294/11,

1) zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

a) zasądza od pozwanej na rzecz powodów 51.130,31 (pięćdziesiąt jeden tysięcy sto trzydzieści i 31/100) złotych z ustawowymi odsetkami od 16 czerwca 2011 r. i 18.300 (osiemnaście tysięcy trzysta) złotych z ustawowymi odsetkami od 15 lipca 2011 r.,

b) oddala powództwo w pozostałej części,

c) zasądza od pozwanej na rzecz powodów 6.037 (sześć tysięcy trzydzieści siedem) złotych tytułem kosztów procesu;

2) w pozostałej części obie apelacje oddala;

3) zasądza od powodów na rzecz interwenienta ubocznego 2.143 (dwa tysiące sto czterdzieści trzy) złote tytułem kosztów postępowania apelacyjnego;

4) zasądza od pozwanej na rzecz powodów 3.000 (trzy tysiące) złotych tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.

Sygn. akt. I ACa 382/14

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 11. lutego 2014r. Sąd Okręgowy w Katowicach zasądził od pozwanej B. F. na rzecz powodów S. S. i W. S. solidarnie 117.287,83zł z tytułu zwrotu wartości zakupionego gruntu i nylonu dekarskiego oraz kosztów robocizny związanej z ich położeniem; oddalił powództwo w pozostałej części; a nadto zasądził od pozwanej na rzecz powodów 12.825,31zł z tytułu zwrotu kosztów procesu.

Rozstrzygnięcie to Sąd Okręgowy podjął po ustaleniu, iż powodowie nabyli u pozwanej, prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą (...) materiały budowlane - nylon i grunt dekarski firmy P. B. - (...) za cenę 98.317,36zł. Materiały te powodowie położyli na dachach czterech budynków w okresie od maja do 15. października 2009r. w korzystnych warunkach pogodowych. W 2010r. powodowie stwierdzili, iż zakupiony materiał był wadliwy, nieodporny na warunki atmosferyczne, działanie promieni słonecznych, łuszczył się i rozsypywał w pył. Powód zgłosił pozwanej reklamację, którą pozwana przekazała producentowi. Reklamacja nie została uznana, w związku z czym, powodowie wystąpili na drogę sądową, żądając zapłaty 98.317,36 zł z tytułu zwrotu kosztów zakupu, 37.946,88zł. z tytułu zwrotu kosztów robocizny związanej z położeniem nylonu i gruntu dekarskiego na łącznej powierzchni 2.595m⁽²⁾ i 18.300zł. z tytułu zwrotu kosztów opinii technicznej sporządzonej na wniosek powodów. Zarówno pozwana, jako sprzedawca, jak i P. B., jako producent podejmujący w sprawie czynności jako interwenient uboczny zaprzeczali, by sprzedane powodom produkty były wadliwe, podnieśli, iż efekt opisywany przez powodów może wynikać z niewłaściwego zastosowania substancji gruntujących przed użyciem nylonu.

Sąd Okręgowy zasięgnął w tej materii opinii Instytutu (...) w T., który stwierdził, że przebadanie przeterminowanej na dzień sporządzenia opinii próbki farby „nylon dekarski” nie może dać wiarygodnych wyników co do jakości farby, w związku z czym oparł się na badaniach, które były przeprowadzone przed procesem, metodą spektroskopii na zlecenie powodów przez Centrum (...)w Z.. Przedmiotem tychże badań były próbki pobrane z pojemników z nylonem dekarskim (...) z maja 2009 i z marca 2010r., a nadto próbki pobrane z dachu wraz z warstwą papy. Próbki z dachu wykazały, że położony na nim nylon zawierał jako spoiwo kopolimer styrenowo- butadienowy (tak jak próbka z pojemnika z maja 2009r.). Opiniujący stwierdził, iż tego typu spoiwa są nieodporne na działanie promieniowania UV, pod wpływem promieniowania zawartego w świetle słonecznym następuje degradacja tego spoiwa, żółknięcie i pogorszenie właściwości mechanicznych. Brak odporności na światło słoneczne przejawia się początkowo spadkiem połysku, następnie tzw. kredowaniem, czyli pojawieniem się białego nalotu, postępującym w miarę czasu ekspozycji powłok na warunki atmosferyczne aż do wystąpienia zjawiska „pylenia”, a dalej postępująca degradacja powłoki objawia się pękaniem i złuszczeniem powłoki. Z opinii wynikało, iż rodzaj spoiwa w wyrobie lakierowym w istotny sposób wpływa na szereg właściwości finalnych wyrobu lakierowych, w tym na właściwości mechaniczne, odporność na warunki atmosferyczne, odporność chemiczną, a zamiana jednego spoiwa na inne skutkuje albo poprawą albo pogorszeniem trwałości powłok. W odróżnieniu od kopolimerów styrenowo – butadienowych, spoiwo akrylowo – styrenowe, które zidentyfikowano w partii nylonu dekarskiego z 2010r. charakteryzuje się bardzo dobrą odpornością na działanie promieniowania słonecznego i jest zalecane do stosowania w farbach przeznaczonych na zewnątrz, narażonych na działanie warunków atmosferycznych. Opiniujący stwierdził, iż rodzaj użytego pigmentu również decyduje o odporności powłok na działanie warunków atmosferycznych. I tak w przypadku bieli tytanowej, pod wpływem promieniowania UV mogą zachodzić niepożądane reakcje fotokatalityczne, które przyspieszają degradację spoiwa. Biel tytanowa jest podstawowym pigmentem stosowanym w farbach białych, szarych i innych pastelowych. W przypadku farb o kolorze czerwonym stosowana jest odporna na światło czerwień żelazowa. Różnice w wyglądzie powłok popielatych i czerwonych zaobserwowano przy oględzinach pokryć spornego dachu, gdzie stwierdzono wyraźnie lepszy stan powłoki farby czerwonej niż szarej. Opiniujący podkreślił, iż deklaracja zgodności nr (...), którą dostarczył producent dotyczy nylonu dekarskiego o kolorze czerwonym, a nie o kolorze szarym, a różnica w kolorze może mieć znaczenie, ponieważ nylon dekarski w kolorze szarym może mieć gorszą odporność na promieniowanie UV

niż w kolorze czerwonym. W podsumowaniu opinii stwierdzono, że zastosowanie spoiwa styrenowo-butadienowego w nylonie dekarskim nie zapewnia dostatecznej odporności na działanie UV wykonanych z niego pokryć dachowych. Również rodzaj zastosowanego pigmentu mógł dodatkowo negatywnie wpłynąć na odporność pokrycia na działanie warunków atmosferycznych.

Sąd Okręgowy przyjął, iż wprawdzie badania próbek farby pobranych z pojemników po farbie oraz ze spornego pokrycia dachowego zostały przeprowadzone na zlecenie powoda, niemniej przez Centrum (...) w Z., a zatem instytucję niezależną, o randze naukowej, zatem należy je uznać za rzetelne, a w związku z tym wiarygodne. Podkreślił, iż metoda analizy w podczerwieni pozwala na identyfikację spoiwa, głównego składnika mieszaniny, bez znajomości składów i to właśnie było celem tego badania. Sąd Okręgowy przyjął, iż spoiwem partii farby pt. „nylon dekarski” w kolorze szarym zastosowanym do wykonania pokrycia powierzchni dachu powodów był kopolimer styrenowo - butadienowy w postaci wodnej dyspersji, który nie posiada odporności na warunki atmosferyczne z racji swojej budowy chemicznej i z tej przyczyny nie powinien być stosowany na zewnątrz jako warstwa nawierzchniowa. Stwierdził, iż kluczowy wpływ na ostateczne właściwości produktu ma rodzaj spoiwa, bo to spoiwo, a nie inne substancje determinuje finalne właściwości powłok organicznych. Sąd Okręgowy podkreślił, iż opinię Instytutu co do stanu powłoki dachowej funkcjonującej w warunkach atmosferycznych w pełni wspierają zeznania świadków J. O. i M. K., którzy byli na spornym dachu w sierpniu 2010r., a którzy jednoznacznie zeznali, że powłoka w kolorze czerwonym była w znacznie lepszym stanie niż w kolorze szarym. Również świadek Z. O. zeznał, że spękania wystąpiły w miejscach, gdzie kolor nylonu był jaśniejszy.

W świetle tychże ustaleń, Sąd Okręgowy uznał, że nabyty przez powodów nylon był wadliwy. Nie uwzględnił Sąd Okręgowy zarzutów interwenienta ubocznego kwestionujących autentyczność próbek dostarczonych do badań, a to w świetle zeznań świadków J. O. i M. K., którzy w szczegółowy sposób opisali procedurę ich pobierania i dostarczania do badań do Państwowej Akademii Nauk. Podkreślił, iż świadek K. na termin rozprawy dostarczył i okazał Sądowi wiaderka, z których pobrany został materiał. Jedno z tych wiader dotyczyło produktu wyprodukowanego w 2009r. gdzie określono termin trwałości 30 lat, drugie - produktu wyprodukowanego w 2010r., gdzie określony został nie termin trwałości, a termin gwarancji 15 lat. Już te okoliczności, w ocenie Sądu Okręgowego pozwalały na wysnucie wniosku, że sprzedany w 2009r. nylon, różnił się od produkowanego w 2010r. Nadto przyjął, iż osoby, które kładły nylon - świadkowie J. M. i A. S. zostali do tych prac przygotowani we właściwy sposób, zeznali oni, iż na miejsce wykonywania prac przyjechał interwenient - P. B., który zademonstrował próbki nylonu, powiedział jak się go kładzie zostawił broszurkę i „filmik”. W oparciu o opinię biegłego sądowego d/s budowlanych J. K., Sąd Okręgowy ustalił, iż koszty położenia nylonu i gruntu dekarskiego na dachach budynków w P. przy ul. (...) oraz w K. przy ulicach (...) o łącznej powierzchni 2482m⁽²⁾ oraz poniesione przez powodów koszty zakupu nylonu i gruntu dekarskiego, wynikające z rachunków dołączonych do pozwu wyniosły 117.287,83zł i taką też kwotę Sąd Okręgowy zasądził od pozwanej na rzecz powodów solidarnie, wskazując jako podstawę prawną rozstrzygnięcia art. 1, 4, 6 i 8 ustawy z 27. lipca 2002r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie kodeksu cywilnego (Dz.U.Nr.141 poz. 1176), a to przyjmując iż powodowie nabyli nylon dekarski jako osoby fizyczne, nie prowadzące działalności gospodarczej, ani zawodowej, a niezgodność tego nylonu jako towaru konsumpcyjnego z umową ujawniła się w sierpniu 2010r., na co wskazują protokoły kontroli stanu technicznego obiektu przeprowadzonej 10. czerwca 2010r., w których stan pokrycia dachowego oceniony został jako dobry. Podkreślił, iż skoro niezgodność towaru z umową występowała już w momencie jego wydania, zatem spełnione zostały warunki dochodzenia roszczeń wynikające z art. 8 ustawy o sprzedaży konsumenckiej. Nie uwzględnił natomiast Sąd Okręgowy powództwa w zakresie żądania zasądzenia 18.300zł z tytułu zwrotu kosztów opinii prywatnej, przyjmując iż jej zlecenie nie było warunkiem dochodzenia roszczenia, a w sprawie i tak zaistniała potrzeba przeprowadzenia dowodu z opinii biegłych w celu ustalenia zasadności i wysokości dochodzonego roszczenia. O kosztach postępowania Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 98 k.p.c.

Apelację od wyroku wnieśli powodowie i interwenient uboczny. Powodowie zaskarżyli wyrok w części, w jakiej Sąd Okręgowy oddalił powództwo co do kwoty 18.300 zł i żądanie odsetkowe za okres od daty wniesienia pozwu do dnia zapłaty, domagając się zmiany zaskarżonego wyroku przez zasądzenie na rzecz powodów dalszej kwoty 18.300zł, łącznie kwoty 135.587,83zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu i kosztami postępowania za

instancję odwoławczą. Natomiast interwenient zaskarżył wyrok w części uwzględniającej powództwo, domagając się jego zmiany przez oddalenie powództwa w całości.

Powodowie zarzucili, iż Sąd Okręgowy, wydając zaskarżony wyrok naruszył art. 361 § 1 i 2 k.c. przez jego niezastosowanie, a w konsekwencji wadliwie uznał, że sporządzenie prywatnej opinii nie było konieczne i nie pozostawało w adekwatnym związku przyczynowym ze szkodą, której naprawienia powodowie dochodzą. Zarzucili także naruszenie art. 481 § 1 k.c. przez oddalenie powództwa w zakresie żądania zasądzenia odsetek ustawowych, w sytuacji gdy spełnione zostały wszelkie przesłanki warunkujące uwzględnienie tego żądania, zauważając również, iż Sąd Okręgowy nie wyjaśnił podstawy faktycznej i prawnej rozstrzygnięcia w tym zakresie, co narusza także art. 328 §2 k.c.

Natomiast interwenient uboczny zarzucił, iż Sąd Okręgowy błędnie przyjął, iż nylon dekarski sprzedany powodom był wadliwy, ponieważ jest koloru szarego, a nie czerwonego, wobec czego może mieć gorszą odporność, a nadto, że nylon ten nie spełniał wymagań określonych w aprobacie technicznej w zakresie koloru (nie był czerwony). Nadto zarzucił błędne przyjęcie, iż nylon dekarski został położony we właściwy sposób przez osoby do tego należycie przygotowane. Zakwestionował, by deklarował zgodność towaru z aprobatą techniczną, w tym zgodność jego składu chemicznego podczas, gdy wydał jedynie deklarację zgodności towaru z aprobatą techniczną w zakresie jej właściwości użytkowych, a Instytut (...), wydający aprobatę wskazał w swej pisemnej interpretacji, iż w przypadku, gdy producent wprowadza zmiany technologiczne i recepturowe, nie ma obowiązku występować o wprowadzenie zmian do aprobaty technicznej jeżeli nie zmieniają one właściwości techniczno-użytkowych, zatem kolor nylonu pozostaje bez znaczenia, gdy nie zmieniają się właściwości użytkowe produktu. Ponadto podniósł zarzut naruszenia prawa materialnego, a to art. 1 w zw. z art. 10 ustawy z 27. lipca 2002 o szczególnej sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie kodeksu cywilnego przez ich zastosowanie w sytuacji, gdy powodowie nabyli nylon dekarski w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą i zawodową, nylon ten został położony na nieruchomości powodów, stanowiącej siedzibę ich działalności gospodarczej, a położenia tego nylonu dokonali pracownicy powodów. Zarzucił także, iż Sąd Okręgowy naruszył art. 233 § 1 k.p.c., przekraczając granice swobodnej oceny dowodów i art. 278 § 1 k.p.c. oraz art. 285 § 1 k.p.c. przez uznanie za wiarygodną opinię Centrum (...) w Z., które nie przeprowadziło badań sprawdzających właściwości spoiwa, odwołując się do wiedzy i wieloletniego doświadczenia, a nadto przez uznanie za wiarygodną opinię biegłej H. K., która nie przeprowadziła własnych badań i oparła się na wynikach badań PAN, co więcej przyznała brak swojego kierunkowego przygotowania w zakresie powłok dachowych, gdyż pracuje jako specjalista od farb i wykonała opinię, mimo że nie jest pod nią podpisana oraz potwierdziła istnienie odpowiednich certyfikatów dla swojej jednostki, których jednak nie złożono do akt w zakresie art. 290 § 1 k.p.c. Interwenient uboczny zarzucił także naruszenie art. 236 k.p.c. przez wysuwanie wniosków na podstawie dowodów okazanych przez świadka M. K. w trakcie przesłuchania, w sytuacji gdy dowody te nie zostały zawnioskowane przez stronę, ani dopuszczone przez Sąd. Podniósł również zarzut naruszenia art. 290 § 1 k.p.c. przez uznanie za wiarygodną opinii Centrum (...) w Z., w sytuacji, gdy opinia ta została sporządzona na prywatne zlecenie powodów i opierała się na próbkach pobranych pod nieobecność pozwanej i interwenienta, w okolicznościach, których nie można ustalić. Podniósł też zarzut braku przesłuchania interwenienta.

Pozwana przyłączyła się do apelacji interwenienta, w pełni popierając podniesione w niej zarzuty, w szczególności zarzut naruszenia prawa materialnego, a to art. 8 ust.4 ustawy o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie kodeksu cywilnego w zw. z art. 494 k.c. przez ich nieprawidłową wykładnię i niewłaściwe zastosowanie, pomimo że powodowie nie odstąpili od umowy, a powódka nie zgłosiła jej niezgodności towaru konsumpcyjnego z umową (pismo podpisał tylko powód), ani żadnego roszczenia, tym samym jej powództwo o zapłatę 35.639,86 zł jest bezzasadne. Zarzuciła, iż Sąd Okręgowy błędnie przyjął, iż powodowie występują w sprawie jako wierzyciele solidarni, pomimo że każdy z nich dokonywał u niej zakupów osobno, a zatem występowali w sprawie jedynie jako współuczestnicy formalni. Podniosła, iż został naruszony także art. 9 ust. 1 zd. 1 ustawy o sprzedaży konsumenckiej przez jego niezastosowanie, pomimo że stanowi on, iż kupujący traci uprawnienie przewidziane w art. 8 ustawy konsumenckiej jeśli przed upływem 2 miesięcy od stwierdzenia niezgodności towaru konsumpcyjnego z umową nie zawiadomi o tym sprzedawcy, a z pisma powoda z 12 sierpnia 2010r. wynikało, iż złuszczenie nylonu dekarskiego zauważył on w maju 2010r. Wywodziła, iż na złuszczenie się pokrycia dachowego miała wpływ wadliwa jakość pokrycia

dachowego, a nadto że z zestawienia ilości nabytych materiałów i powierzchni dachu, na której go zastosowano wynika, iż zużyto zbyt dużo gruntu. Podnosiła, iż Sąd Okręgowy bezpodstawnie przyjął, iż wadliwy był nylon położony na dachach wszystkich czterech budynków, a nie tylko nylon, którego próbki zostały pobrane, tj. z dachu budynku w P. przy ul. (...). Wniosła o przeprowadzenie dowodów, a to z wydruku z rejestru REGON, odpisu z KRS, kopii wskazanych faktur, wydruku z internetowej listy biegłych rewidentów w celu wykazania, iż powód jest przedsiębiorcą, a pozwana wykonuje działalność zawodową.

Powodowie wniesli o oddalenie apelacji interwenienta i zasądzenie od niego na ich rzecz kosztów postępowania apelacyjnego. Interwenient wniósł o oddalenie apelacji powodów i zasądzenie kosztów postępowania apelacyjnego. Pozwana wniosła o oddalenie apelacji powodów i zasądzenie na jej rzecz zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.

Sąd Apelacyjny oddalił wnioski dowodowe pozwanej zgłoszone na etapie postępowania apelacyjnego, a to w oparciu o art. 381 k.p.c., jako spóźnione, stwierdzając, iż nie było przeszkód, by pozwana powołała je w postępowaniu przed sądem pierwszej instancji, bądź by potrzeba powołania się na nie wynikała później, zauważając nadto, iż okoliczności których miałyby one dowodzić pozostają bez znaczenia dla rozstrzygnięcia. Natomiast z urzędu, w oparciu o odpis zupełny aktu małżeństwa powodów i ich oświadczenia Sąd Apelacyjny ustalił, iż w dacie zakupu nylonu powodowie byli małżeństwem i ich związek małżeński trwa nadal oraz, że pozostawali, jak i nadal pozostają w ustroju wspólności majątkowej małżeńskiej. W oparciu o te ustalenia uzupełniające, Sąd Apelacyjny uznał za pozbawione podstaw prawnych podniesione przez interwenienta zarzuty podmiotowe, odnoszące się do legitymacji czynnej powodów. Zgodnie bowiem z art. 36 § 2 k.r.o. każde z nich było uprawnione do dochodzenia roszczeń związanych z zakupem wadliwych materiałów budowlanych i podejmowania związanych z tym czynności prawnych, nawet w przypadku, gdyby materiały te zostały zużyte na remont budynku wchodzącego w skład majątku osobistego jednego z nich. Choć uprawnienie to nie czyniło ich wierzycielami solidarnymi, oboje mają legitymację czynną w sprawie, a zgłoszenie reklamacji przez powoda wywarło skutek także w stosunku do powódki. Dla ustalenia, że powodowie nabyli materiały budowlane będące przedmiotem postępowania na własne potrzeby, niezwiązane z działalnością gospodarczą, tak jak to trafnie przyjął Sąd Okręgowy, wystarczające było ich oświadczenie. Zwłaszcza, że oświadczenie to znajdowało potwierdzenie w treści dołączonych do pozwu faktur, na których oznaczenie nabywcy ograniczało się do wskazania imienia i nazwiska, nie zawierając oznaczenia firmy pod którą byłyby prowadzona przez nich działalność gospodarcza lub zawodowa. Okoliczność prowadzenia w przeszłości, a nawet aktualnie działalności gospodarczej, czy zawodowej nie pozbawiała powodów możliwości nabycia materiałów budowlanych na własne potrzeby, z zachowaniem przymiotu konsumenta i rygorów przewidzianych dla sprzedaży konsumenckiej, a to w oparciu o art. 1 ust. 1 ustawy z 27 lipca 2002r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz.U. z 2002r., nr 141, poz. 1176 ze zm.; dalej u.s.w.s.k.), zgodnie z którym ustawę stosuje się do dokonywanej w zakresie działalności przedsiębiorstwa sprzedaży rzeczy ruchomej osobie fizycznej, która nabywa tę rzecz w celu niezwiązanym z działalnością zawodową lub gospodarczą.

Odnosząc się natomiast do zarzutów przedmiotowych podniesionych w apelacji przez interwenienta, Sąd Apelacyjny uznał, iż częściowo są one uzasadnione. Przy czym, Sąd Apelacyjny podziela konkluzję Sądu Okręgowego, iż zgromadzony w sprawie materiał dowodowy dawał podstawy do przyjęcia, iż zakupiony przez powodów u pozwanej nylon dekarski, położony na dachu budynku przy ul. (...) w P. był wadliwy. Konkluzja ta podjęta została przez Sąd Okręgowy w oparciu o zeznania świadków, opinię prywatną i opinię sądową, które to opinie sporządzone zostały w oparciu o wyniki badań próbek folii polimerowych pobranych z pojemników z nylonem dekarskim firmy (...) z maja 2009r. i z marca 2010r. z próbkami pobranymi z dachu. Opinia sądowa Instytutu (...) w T., Oddział (...) w G. jest spójna z opinią prywatną, w której sporządzeniu uczestniczyły trzy podmioty: Centrum (...) w Z. , Instytut (...) w W. – Laboratorium (...) w K. oraz Ośrodek (...) Związku (...) w K.. Wprawdzie opinia sądowa opiera się na wynikach badań próbek pobranych bez udziału pozwanej u interwenienta, stanowiących podstawę wydania opinii prywatnej, niemniej fakt ten po pierwsze sam przez się nie dyskredytuje opinii sądowej, a po wtóre - tak, jak to trafnie stwierdził Sąd Okręgowy ranga i status podmiotów, które przeprowadziły badania, dawały rękojmię obiektywności i rzetelności wyników tych badań. Zwłaszcza, że tak pozwana, jak i interwenient nie uznali reklamacji, a żadne z nich nie dostrzegło potrzeby zabezpieczenia stosownych próbek. Porównanie składu chemicznego, doprowadziło do wniosku, iż próbki

pobrane z pojemników po nylonie dekarskim wyprodukowanym przez interwenienta w 2009 są tożsame z próbkami nylonu pobranego z dachu, położonego na tym dachu w 2009r. którego skład chemiczny świadczył o niezgodności towaru konsumpcyjnego z umową, zaś próbki z pojemników po nylonie wyprodukowanym w 2010r. mają inny skład chemiczny (świadczący o zgodności towaru konsumpcyjnego z umową). Konkluzji tych nie wzrusza stwierdzenie przedstawiciela instytutu H. K., iż kolor nylonu mógł mieć znaczenie dla właściwości tego produktu. Jest to wniosek oczywisty i logiczny, nawet dla osoby nie posiadającej specjalistycznej wiedzy w tym zakresie. Kolor produktu, co akcentowała opiniująca świadczy o użyciu pigmentu, zaś rodzaj pigmentu może mieć znaczenie dla właściwości produktu, niemniej nie oznacza, że produkt nie spełnia stawianych danemu produktowi właściwości użytkowych. Opiniująca zwróciła jedynie uwagę na fakt, iż aprobata przedłożona przez interwenienta dotyczyła nylonu w kolorze czerwonym, a zatem odnosiła się do materiału o innym składzie niż nylon w kolorze szarym. Okolicznością istotną dla rozstrzygnięcia jest nie kolor produktu, a jego zastosowanie – zabezpieczenie zewnętrzne pokrycia dachowego, zaś przebadany nylon wyprodukowany w 2009r. nie spełniał kryteriów takiego zastosowania.

Trafnie natomiast interwenient akcentował fakt, iż próbki do badań zostały pobrane tylko z dachu budynku w P., przy ul. (...). Nie zostały przebadane próbki z dachów pozostałych budynków, które według oświadczenia powodów zostały także pokryte zakupionym nylonem dekarskim, a to budynków położonych w K., przy ul. (...), ul. (...) i ul. (...). Zatem w istocie brak było podstaw, by przyjąć, że wykorzystany na pozostałych czterech dachach nylon pochodził z tej samej partii (miał ten sam skład), zwłaszcza że powodowie nabywali nylon w różnych terminach. Przyczyną degradacji nylonu, jak to akcentuje interwenient, mogło być wadliwe położenie nylonu, nieodpowiedni podkład, nieodpowiednia grubość warstwy. Zeznania świadków, którzy potwierdzili prawidłowość położenia nylonu, a następnie okoliczność jego degradacji także skupiały się na dachu budynku przy ul. (...). Nie wykazywały jednakże tych okoliczności w odniesieniu do dachów pozostałych budynków. Powodowie nie wykazali kto, kiedy i w jaki sposób kładł nylon na pozostałych dachach, kiedy stwierdzone zostały spękania i łuszczenie nylonu. A przede wszystkim jaki nylon (którego producenta) został na nich położony.

W tym stanie rzeczy zgromadzony w sprawie materiał dowodowy dawał podstawy jedynie do tego, by przyjąć niezgodność towaru konsumpcyjnego (nylonu) wykorzystanego na dachu budynku przy ul. (...) z umową. Z tego tytułu pozwana jako sprzedawca ponosi odpowiedzialność względem powodów na podstawie art. 4 ust. 1 u.s.w.s.k. Powodowie zachowali określony w art. 9 ust. 1 u.s.w.s.k. termin, zawiadamiając sprzedawcę o niezgodności towaru konsumpcyjnego z umową przed upływem dwóch miesięcy od stwierdzenia tej niezgodności, pismem z 17 sierpnia 2010r. W tym zakresie Sąd Okręgowy trafnie odwołał się do treści protokołu z komisijnego przeglądu dachu budynku przy ul. (...) z czerwca 2010r., w którym oprócz powoda uczestniczyły dwie inne osoby (k.241) i określiły stan dachu jako dobry. Także świadek S., zeznał, iż po zimie w 2010r. dach budynku przy ul. (...) był w porządku, natomiast złuszczenia nylonu zobaczył dopiero w sierpniu 2010r. Wywody interwenienta i pozwanej, jakoby powodowie tę okoliczność stwierdzili wcześniej stanowią jedynie polemikę, opartą na domniemaniach co do intencji nieprecyzyjnego sformułowania powoda. Co ważne, wiążąco o niegodności nylonu z umową powodowie dowiedzieli się de facto dopiero z opinii prywatnej, którą zlecili.

Sąd Apelacyjny ustalając wysokość należnego powodom świadczenia z tytułu wadliwości nylonu dekarskiego zastosowanego na dachu budynku przy ul. (...) ustalił w oparciu o opinię biegłego K., a to przyjmując, iż pokryta tym nylonem została powierzchnia dachu 1.082m^2 , a skoro koszt materiałów i robocizny dla pokrycia 2.482m^2 wynosi 117.287,83zł, to koszt pokrycia 1.082m^2 – 51.130,31 zł. i taką też kwotę – w oparciu o art. 8 ust. 1 u.s.w.s.k. - zasądził od pozwanej na rzecz powodów, wraz z odsetkami od 16 czerwca 2011r., a to w oparciu o art. 481§ 1 i 2 k.c.– zgodnie z żądaniem powodów od dnia wniesienia pozwu, jako że przed wniesieniem pozwu wyczerpali tryb reklamacyjny. powodowie objęli żądaniem pozwu zwrot ceny za wszystkie materiały budowlane nabyte u pozwanej, wyszczególnione na fakturach VAT nr: (...) i (...), (...), (...) i (...). Zaś z ich oświadczenia i pisemnego zestawienia wynikało, iż część nylonu i gruntu, których zakup został udokumentowany fakturami VAT nr (...) została wykorzystana na dachu budynku przy ul. (...) (w szczególności 132 kg nylonu i 33 kg gruntu), a żądanie pozwu nie obejmowało roszczenia o zwrot wartości zakupionego gruntu i nylonu dekarskiego oraz kosztów robocizny związanej z ich położeniem na dachu tego budynku. Okoliczności te wskazywały na niezasadność objęcia żądaniem pozwu pełnej ceny z faktur VAT nr (...).

Odnosząc się natomiast do apelacji powodów, Sąd Apelacyjny podzielił ich stanowisko, iż w sytuacji kwestionowania wadliwości nylonu przez sprzedawcę i producenta, w celu zweryfikowania tej okoliczności, a tym samym swych szans procesowych uprawnioną była ich decyzja o zleceniu instytutowi naukowemu opinii co do właściwości nabytego nylonu, w tym czy był on wadliwy. Koszty tej opinii stanowią wydatek mieszczący się w granicach szkody, stosownie do art. 361§ 1 k.c. Zatem pozwana zobowiązana jest do zwrotu także tych kosztów, a to kwoty 18.300zł z ustawowymi odsetkami od 15 lipca 2011r., tj. od dnia następującego po dacie doręczenia odpisu pozwu, jako że w aktach sprawy brak jest wcześniejszego wezwania do zapłaty tej kwoty.

Kierując się powyższymi konkluzjami, Sąd Apelacyjny – na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. zmienił zaskarżony wyrok, a to z apelacji interwenienta - obniżając odszkodowanie z tytułu zwrotu wartości zakupionego gruntu i nylonu dekarckiego oraz kosztów robocizny związanej z ich położeniem na dachu budynku przy ul. (...) do kwoty 51.130.31zł, a z apelacji powodów - uwzględniając żądanie zapłaty 18.300zł z tytułu zwrotu kosztów opinii prywatnej z ustawowymi odsetkami od 15 lipca 2011r. i żądanie o odsetki od kwoty 51.130.31zł - od 16 czerwca 2011r. Powództwo w pozostałej części, Sąd Apelacyjny oddalił, jako niewykazane. Zmiany te skutkowały też zmianą rozstrzygnięcia o kosztach procesu, które w oparciu o art. 100 zdanie pierwsze k.p.c., należało rozliczyć adekwatnie do takiego wyniku sporu i przyjęciu, iż powodowie ostatecznie utrzymali się ze swym żądaniem w 44%, a ponieśli koszty 14.706,92 zł (opłata sądowa od pozwu - 7.729 zł, rozliczone zaliczki na opinie – 3.343,92zł, wynagrodzenie pełnomocnika 3.600zł, opłaty od pełnomocnictwa 34zł), a pozwana poniosła koszty 3.617 zł (wynagrodzenie pełnomocnika – 3.600zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa – 17zł) zasądzić należało od pozwanej na rzecz powodów 6.037zł z tytułu kosztów procesu.

W pozostałej części apelację powodów, jak i apelację interwenienta, Sąd Apelacyjny oddalił, jako nieznajdujące podstaw prawnych (art. 385 k.p.c.). Orzekając o kosztach postępowania apelacyjnego, odrębnie rozliczył koszty pomiędzy powodami a pozwaną, a odrębnie pomiędzy powodami a interwenientem ubocznym, stosownie do art. 100 zdanie pierwsze k.p.c. w zw. z § 6 ust. 6 w zw. z § 12 ust. 1 pkt. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jedn. Dz.U. z 2013r., poz. 490) oraz w zw. z § 6 ust. 6 w zw. z § 13 ust. 1 pkt. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej z urzędu (tekst jedn. Dz. U. z 2013r., poz. 461). Interwenient utrzymał się z apelacją w ok. 43%, poniósł koszty 8.565zł (opłata od apelacji – 5.865zł, wynagrodzenie pełnomocnika -2.700zł), a powodowie w związku z tą apelacją ponieśli koszt 2.700zł (wynagrodzenie pełnomocnika), zatem suma kosztów wywołanych apelacją interwenienta wyniosła 11.265zł, a skoro w 43% zobowiązani są je pokryć powodowie, zasądzono od powodów na rzecz interwenienta 2.143zł. Powodowie ulegli ze swą apelacją jedynie w niewielkim zakresie (w części dotyczącej odsetek za okres od 16 czerwca do 14 lipca 2011r. od kwoty 18.300zł i odsetek od kwoty wyższej niż 51.130.31zł za okres od 16 czerwca 2011r.), ponosząc koszty 5.725 zł (opłata sądowa od apelacji – 3.025zł, wynagrodzenie pełnomocnika – 2.700zł), w związku z tą apelacją pozwana poniosła koszty 2.700 zł (wynagrodzenie pełnomocnika), a nadto w związku z apelacją interwenienta, która została uwzględniona w ok. 43%, i do której pozwana się przyłączyła, poniosła ona koszty 2.700zł, Sąd Apelacyjny doszedł do przekonania, iż w tej sytuacji adekwatnym do wysokości poniesionych kosztów i wyniku sporu będzie zasądzenie od pozwanej na rzecz powodów 3.000zł, z tytułu kosztów postępowania apelacyjnego.